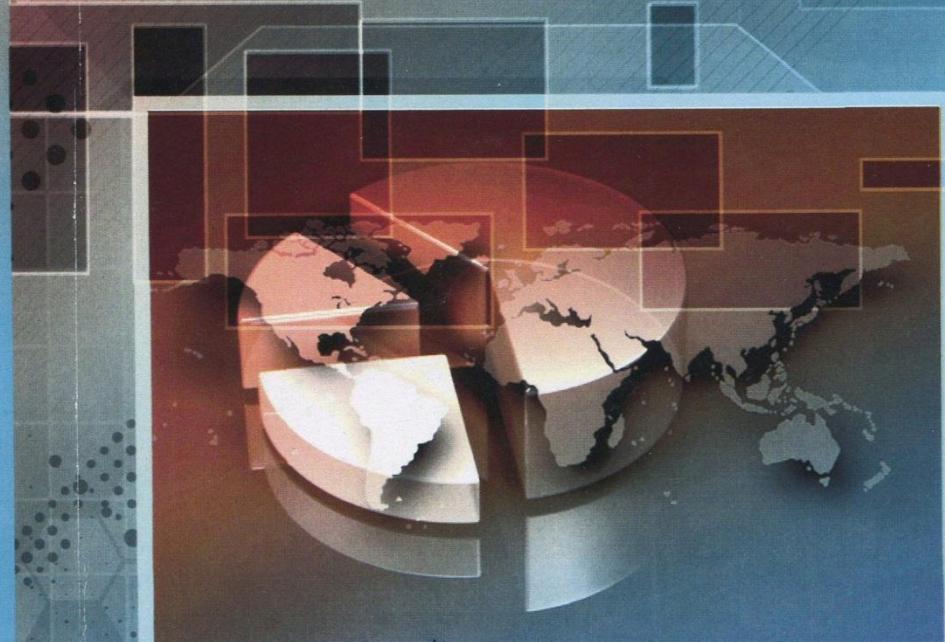

ЭКОНОМИСТ
Ассоциация студентов
и преподавателей

МЕЖДУНАРОДНАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ НАУЧНАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

“Экономика. Управление. Финансы”

20 декабря 2013 г.
г.Киев, Украина

МЕЖДУНАРОДНАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ
НАУЧНАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

“Экономика. Управление. Финансы”

20 декабря 2013 года

Киев 2013

УДК 330
ББК 65.01

Полное или частичное воспроизведение или распространение, каким бы то ни было способом материалов, опубликованных в настоящем издании, допускается только с письменного разрешения авторов.

**Международная экономическая научная конференция
“Экономика. Управление. Финансы”.**

K11 “Экономика. Управление. Финансы” [Текст] : материалы Международной научно-практической конференции, г. Киев, 20 декабря 2013 г. / Науч.-инф. издат. центр на базе Ассоциации студентов и преподавателей «Экономист» – Киев : Изд-во 2013. – 203 с.

ISBN 978-5-4379-0234-9

Тезисы докладов представлены в авторской редакции по состоянию международного и национального законодательства на дату проведения конгресса.

© Авторы статей, 2013
© Ассоциация студентов
и преподавателей «Экономист», 2013

СОДЕРЖАНИЕ

СЕКЦИЯ 1. Экономическая теория.

Кислова О.Е.

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ТРУДОВОЙ МИГРАЦИИ НАСЕЛЕНИЯ В СОВРЕМЕННОЙ ЭКОНОМИКЕ.....	8
---	---

СЕКЦИЯ 2. PR, реклама и маркетинг.

Анисимова Н.А., Анисимов С.М.

МЕТОДИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОЦЕНКЕ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ЭФФЕКТИВНОСТИ КЛАСТЕРНЫХ ИНВЕСТИЦИОННЫХ ПРОЕКТОВ.....	11
<i>Игнатьева О.В., Байгереева З.Р.</i>	
ЗАРУБЕЖНЫЙ ОГЛІД ИСПОЛЬЗОВАННЯ МАРКЕТИНГА НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ГІНЦЕВОЇ ПРОМІШЕННОСТІ	15
<i>Смотрова Т. И.</i>	
МАРКЕТИНГОВІ ПОДХОДИ К ПОСТРОЕНИЮ ВЗАЙМОВЫГОДНИХ ОТНОШЕНЬ КЛЮЧЕВЫХ ПАРТНЕРОВ	18

СЕКЦІЯ 3. Менеджмент

Гончарова М.Л.,

ОСНОВНІ НАПРЯМИ КОНСУЛЬТУВАННЯ РЕІНЖІНІРІНГУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ	22
<i>Печерская Э. П., Козадаєва О. С.</i>	
СОЦІАЛЬНОЕ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО. ИСТОРИЯ.	
ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ. МЕХАНИЗМЫ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ.....	25
<i>О.В. Кожемякина, Щукина</i>	
СОВЕРШЕНСТВОВАННЯ ОРГАНІЗАЦІОННОЇ СТРУКТУРИ КАК НЕОБХОДИМОСТЬ СОХРАНЕННЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ.....	29
<i>Попова В.Д.</i>	
НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ НА ВІТЧИЗНЯНІХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	31
<i>Чахкиев Г.Г., Судибье А.О.</i>	
ОСОБЕННОСТИ МОДЕЛИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ С ЦЕНТРОМ В СОВЕТЕ ДИРЕКТОРОВ.....	34

СЕКЦІЯ 4. Стратегический менеджмент.

К. А. Алямкина

АНАЛИЗ ОСНОВНЫХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ РЕСПУБЛИКИ МОРДОВИЯ КАК ЭТАП СТРАТЕГИЧЕСКОГО МЕНЕДЖМЕНТА ТЕРРИТОРИИ.....	38
<i>Петрова Ю.И., Разыграева М.Г.</i>	
ІННОВАЦІОННИЙ МЕНЕДЖМЕНТ КАК ПАРАДИГМА УПРАВЛЕНИЯ	41

СЕКЦІЯ 5. Теорія менеджменту управління економіческими системами.	
Кухтін П.В., Ахматов Шейх- Мансур Шейх- Магомедович	
ЗЕМЕЛЬНІ РЕСУРСИ В ГОСУДАРСТВЕННОЙ	
ЕКОНОМІЧЕСЬКІ СИСТЕМЕ45	
Кухтін П.В., Ахматов Шейх- Мансур Шейх- Магомедович,	
ГОСУДАРСТВЕННАЯ РЕГІОНАЛЬНАЯ ПРОГРАММА ПО РАЗВИТИЮ	
ЗЕМЕЛЬНЫХ ОТНОШЕНИЙ.....49	
Кухтін П.В.	
АНАЛІЗ ПРИРОДНО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛА РОССІЙСКОЇ	
ФЕДЕРАЦІІ54	
СЕКЦІЯ 6.	
СЕКЦІЯ 7: Міжнародна економіка	
Чернюк В.І.	
СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ВИСOKИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ:	
ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ.....58	
СЕКЦІЯ 8.	
СЕКЦІЯ 9. Регіональна економіка.	
Бутова Т.В., Толмачев В.П.	
ОЦЕНКА РЕГІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ РАЗВИТИЯ	
ХОЗЯЙСТВА НА ПРИМЕРЕ ИТАЛИИ.....62	
Василенко І. Н., Кивва С.В.	
ІПОТЕКА КАК ИНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧЕСКОГО	
РАЗВИТИЯ РЕГІОНА.....64	
Ігнат'єв В.М.	
ДОХОДЫ И ДЕМОГРАФИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ НАСЕЛЕНИЯ	
В РЕГИОНАХ.....68	
СЕКЦІЯ 10. Мировая экономическая интеграция и	
трансформационные процессы в XXI столетии.	
Егизеков О.М.	
ЛИБЕРАЛІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ И МЕЖДУНАРОДНОЕ РАЗДЕЛЕНИЕ	
ТРУДА – ПУТЬ К УСПЕХУ ИЛИ В ПРОПАСТЬ?73	
СЕКЦІЯ 11. Проблемы макроэкономики.	
Лимнук А.В.	
ІНВЕСТУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ78	
Г.С.Павлова	
ВЗАЄМОДІЯ АСПЕКТІВ СТИКОГО РОЗВИТКУ	
АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ.....81	

<i>Чекмарёва К. М.</i>	
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ МЕХАНИЗМ АКТИВАЦИИ	
ПОТРЕБИТЕЛЬСКОГО СПРОСА	83
СЕКЦИЯ 12. Проблемы микроэкономики	
<i>Пронина И. В., Мараховская Г. С.</i>	
ИНОВАЦИОННЫЕ ПРЕДПРИЯТИЯ	
В СТАВРОПОЛЬСКОМ КРАЕ.....	87
СЕКЦИЯ 13. Банковское дело.	
<i>Щеглюк М. С.</i>	
ВПЛИВ ПРОЦЕНТНОЇ СТАВКИ ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ	
НА ЕКОНОМІЧНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ.....	91
<i>Шевчук А. И., Гусейнова А.З.</i>	
АНТИИНФЛЯЦИОННАЯ ПОЛИТИКА ЦБ РФ В 2012 ГОДУ	92
СЕКЦИЯ 14.	
СЕКЦИЯ 15. Финансы и налоговая политика.	
<i>Poliackova V.M.</i>	
FEATURES OF THE TAX ADMINISTRATION OF	
INDIVIDUAL ENTREPRENEURS IN GEORGIA	95
СЕКЦИЯ 16. Финансы, деньги и кредит.	
<i>Балабекова К.А.</i>	
ОСОБЕННОСТИ ГАРМОНИЗАЦИИ НАЛОГОВЫХ СИСТЕМ	
НА ПРИМЕРЕ СТРАН-УЧАСТНИЦ ТАМОЖЕННОГО СОЮЗА	97
<i>Златова С.И.</i>	
РАЗВИТИЕ ПОТРЕБИТЕЛЬСКОГО КРЕДИТОВАНИЯ	
В МОЛДОВЕ (на примере Banca Sociala S.A)	99
<i>P.C. Квасницька, Р.С. Поперечний</i>	
ХЕДЖУВАННЯ – МЕТОД ЗНИЖЕННЯ ФІНАНСОВОГО РИЗИКУ	
ЧИ ЯК ФОРМА СПЕКУЛЯЦІЇ.....	103
<i>Овчаренко С.В., Пожар Т.О.</i>	
НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ОПЕРАЦІЙ ПЕРВИННОГО	
ПУБЛІЧНОГО РОЗМІЩЕННЯ АКЦІЙ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ	
РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ	107
<i>Овчаренко С. В., Слободенюк О. Л.</i>	
ПДХОДИ ДО УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ	
ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ГАЛУЗЕВОЮ	
СПЕЦИФІКОЮ	111
<i>Сусіденко Ю.В., Чорна Т.О.</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОNUВАННЯ БАНКІВСЬКОГО	
КРЕДИТУ В СУЧASNІХ УМОВАХ.....	114

Chugunov V.I., Shchukina N.I.

CURRENT STATE OF NON-STATE PENSION FUNDS AND PROBLEMS

OF INVESTMENT 117

СЕКЦІЯ 17. Бухгалтерський, управлінческий учет и аудит

І.В. Бахолдина

СОБСТВЕННИЙ КАПИТАЛ КОММЕРЧЕСКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ -

КАК ОБ'ЄКТ УЧЕТА 121

Дідух Д. М.

ВІДОБРАЖЕННЯ ВПЛИВУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА

ВАРТИСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ ОБЛІКОВОГО

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 123

Кузин Д.А.

АУДИТ СИСТЕМЫ УЧЕТА НА БЕРЕЖЛИВОМ ПРЕДПРИЯТИИ 125

Мельникова Л.А.

АНАЛІТИЧЕСКІ ВОЗМОЖНОСТІ ОТЧЕТА О ФІНАНСОВЫХ

РЕЗУЛЬТАТАХ ОРГАНІЗАЦІЙ 129

Парова Б.Г.

РОЛЬ УПРАВЛЕНЧЕСКОГО УЧЕТА В ПРИНЯТИИ ОБОСНОВАННЫХ

УПРАВЛЕНЧЕСКИХ РЕШЕНИЙ 131

Турищева Т.Б.

ПРОМЕЖУТОЧНАЯ ОТЧЕТНОСТЬ В БУХГАЛТЕРСКОЙ

(ФІНАНСОВОЙ) ОТЧЕТНОСТИ ОРГАНІЗАЦІЙ 135

Щербініна Ю.В.

ОРГАНІЗАЦІЯ УЧЕТА ЗАТРАТ ПО ЕКОНОМІЧСКИМ ЕЛЕМЕНТАМ

КАК ИНСТРУМЕНТ УПРАВЛЕННЯ И КОНТРОЛЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ

ХОЗЯЙСТВЕННОЇ ДЕЯЛЬНОСТІ 141

СЕКЦІЯ 18. Економіка, організація і управління підприємствами

Городянская Л.В.

ФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ВОССОЗДАНИЕМ

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫХ РЕСУРСОВ В ЭКОНОМИКЕ 145

Донська К.Д.

САНАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА 148

Слепокурова Ю. И., Василенко И. И.

ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ЦЕЛЕСООБРАЗНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ

ИННОВАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В МОЛОЧНОЙ ОТРАСЛИ 151

Хегай Ю. А., Пальникова Е. Н., Паршина О. И.

ВЛИЯНИЕ РОСТА АВТОПАРКА Г.КРАСНОЯРСКА НА

ОКРУЖАЮЩУЮ СРЕДУ 154

СЕКЦІЯ 19. Логістика

Баль К.С.

МАРКЕТИНГОВА ЛОГІСТИКА ЯК МЕТОД УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧО-

ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА 159

<i>Гаврилова І.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПРОМISЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	162
<i>Сизова Е.І.</i>	
СФЕРЫ ПРИМЕНЕНИЯ ЛОГИСТИКИ В ДОРОЖНОМ СТРОИТЕЛЬСТВЕ	165
<i>Цепа М.Г.</i>	
КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В СИСТЕМІ ЛОГІСТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА	168
СЕКЦІЯ 21. Економическая безопасность.	
<i>Баранова С.В., Лидинфа Е.П.</i>	
СРЕДНЕДУШЕВЫЕ ДОХОДЫ НАСЕЛЕНИЯ: ВОЗМОЖНОСТИ ОБЪЕКТИВНОЙ ОЦЕНКИ, ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПРОЖИТОЧНОГО МІNІMUMA И ПОКУПАТЕЛЬСКОЙ СПОСОБНОСТИ, В УСЛОВІЯХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ	172
<i>Власов А.П.</i>	
ИЗ ТЕНИ ВО МРАК. ТЕНЕВАЯ ЭКОНОМИКА В РОССИИ: ОТ ЗАЧАТИЯ ДО РАССВЕТА.....	176
<i>И.С. Гарина</i>	
К ВОПРОСУ О ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ РОССИИ.....	179
СЕКЦІЯ 22. Экономика труда и управление персоналом.	
<i>Бутова Т.В., Белогорцева Ю.А.</i>	
ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОЕ ПАРТНЕРСТВО В РЕАЛИЗАЦІІ СТРАТЕГІЇ РЕГІОНА (НА ПРИМЕРЕ КАРАЧАЕВО-ЧЕРКЕССЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ).....	184
<i>Моісеєнко Т.С.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ОФОРМЛЕННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН З РОБОТОДАВЦЕМ НА ПРИКЛАДІ «ФРІЛАНСУ»	188
<i>Океанова З.К.</i>	
УПРАВЛЕНИЕ ПЕРСОНАЛОМ КОМПАНИИ – ВАЖНЕЙШИЕ НАПРАВЛЕНИЯ, СОВРЕМЕННЫЕ ОСОБЕННОСТИ	191
<i>Сиденко А.С., Семенова В.П.</i>	
ЭВОЛЮЦИОННАЯ ТЕОРИЯ МОТИВАЦИИ ПЕРСОНАЛА.....	196
<i>Бутова Т.В., Ядоян В.О.</i>	
МОТИВАЦИЯ ГОСУДАРСТВЕННЫХ СЛУЖАЩИХ КАК ФАКТОР ЭФФЕКТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ ГОСУДАРСТВОМ.....	198

хеджування і спекуляція співіснують і доповнюють одна одну, але водночас і відрізняються між собою

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Економічний тлумачний словник: власність, приватизація, ринок цінних паперів (українсько-англійсько-російський) / Л.М.Олексієнко, В.М. Олексієнко. – Тернопіль:Астон, 2003. – 672 с.
2. Мозговий О.М. Фондовий ринок: навчальний посібник / О.М.Мозговий – К.: КНЕУ, 1999. – 316 с.
3. Примостка Л.О. Фінансові деривативи: аналітичні та облікові аспекти: монографія / Л.О.Примостка. – К: КНЕУ, 2001. – 263 с.
4. Шелудько В.М. Фінансовий ринок: навчальний посібник / В.В. Шелудько. - 2-ге вид., випр. і доп. - К: Знання-Прес, 2003. - 535 с.
5. Еш С.М.Фінансовий ринок : навч. посіб / С.М. Еш. - К.: Центр учебової літератури, 2011. - 528с.

НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЙ ОПЕРАЦІЙ ПЕРВИННОГО ПУБЛІЧНОГО РОЗМІЩЕННЯ АКЦІЙ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Пожар Т.О.

*к.е.н., ст.-викл. кафедри фінансів ДВНЗ "Українська
академія банківської справи Національного банку України"*

Овчаренко С.В.

*асистент кафедри фінансів ДВНЗ "Українська академія
банківської справи Національного банку України"*

Орієнтація на ринкову модель економіки України висуває сьогодні додаткові вимоги щодо рівня розвитку фінансових відносин, оскільки міцної внутрішньої економіки країна може досягти лише за швидко зростаючого внутрішнього ринку. Дуже важливо, визначивши довгострокові орієнтири розвитку економіки, забезпечити систему капіталом, адже на сучасному етапі на підприємствах гостро відчувається нестача фінансових ресурсів, оскільки на сьогодні основним джерелом фінансування інвестицій в основний і оборотний капітал залишається прибуток і амортизація.

Необхідно відзначити, що розвиток вітчизняних суб'єктів господарювання підйшов до такого рівня, коли потрібна диверсифікація джерел фінансування, особливо у бік збільшення ролі довгострокових джерел фінансування. Ці ресурси суб'єкти господарювання можуть отримати або у вигляді довгострокових кредитів,

або у вигляді залучення коштів з використанням можливостей ринку цінних паперів. Використання позикових коштів певною мірою обмежується в зв'язку з існуючою структурою капіталу, яка вже порушує фінансову стійкість. У зв'язку з цим у першу чергу буде виникати необхідність у нарощенні власного капіталу, шляхом проведення первинного публічного розміщення акцій, що дозволяє залучити достатній обсяг довгострокових капіталовкладень за рахунок можливості максимального розширення кола інвесторів, використовуючи ринок цінних паперів.

За останні роки на вітчизняному ринку цінних паперів відбулися значні системні зміни. По-перше, дві провідні вітчизняні фондові біржі перейшли під контроль російської біржі ММВБ-РТС. Так, найбільша українська біржа з вітчизняним капіталом – дніпропетровська «Перспектива» контролює біля 33% відсотків загальних торгів цінними паперами в Україні, тоді як ПФТС та Українська біржа разом займають понад 60% ринку. По-друге, на ринку суттєво змінилася структура торгів, так біржа ПФТС сконцентрувалася на торгівлі приватними та державними облігаціями, торгівля акціями складає не більше 2% від загальних обсягів торгів на біржі. В свою чергу основні обсяги торгів акціями перейшли на «Українську біржу» та «Перспективу». Це свідчить по недостатній розвиток вітчизняного ринку, цінних паперів значну гнучкість операторів ринку і як наслідок демонструє можливість ефективного регулювання ринку з боку держави. По-третє, за останні роки на ринку були введені додаткові інструменти, підвищенні ліквідності ринку та хеджування ризиків на ринку. Так, на «Українській біржі» запроваджена система торгівлі ф'ючерсами та опціонами, біржа «Перспектива» також зараз запускає можливість торгівлі ф'ючерсами на індекс біржі.

Отже, можна говорити про те, що навіть за невисокої ринкової активності та нестабільності торгів на фондовому ринку, фондові біржі, що працюють на ринку намагаються вдосконалювати якість послуг, що надаються клієнтам. Так, за останні роки на вітчизняних фондових біржах були запроваджені сучасні механізми та технології торгів, спрощено роботу на біржі для приватних інвесторів – фізичних осіб, а також введено строкові механізми торгів та механізми хеджування ризиків торгівлі на фондовому ринку.

Підводячи підсумок аналізу вітчизняного ринку цінних паперів, варто відзначити, що всі проблеми фондового ринку можна розподілити на проблеми мікрорівня, які поступово вирішуються учасниками ринку цінних паперів та проблеми макрорівня, які можливо вирішити лише за умов активної участі держави в формуванні вітчизняного фондового ринку. Розглянемо більш детально основні шляхи вирішення макропроблем вітчизняного ринку цінних паперів, що дозволить підвищити привабливість ринку цінних паперів України для проведення на ньому первинного публічного розміщення акцій.

На сьогодні для підвищення ефективності роботи вітчизняного ринку цінних паперів необхідно вирішити ряд взаємозалежних питань – з одного боку

необхідно підвищити попит на українських фондових ринках та їх капіталізацію, а з іншого - залучити нових вітчизняних та іноземних гравців на ринок, що дозволить підвищити ліквідність ринку та дати змогу вітчизняним підприємствам залучати достатній обсяг коштів шляхом випуску боргових зобов'язань чи проведення первинного публічного розміщення акцій на біржі. При цьому досягти суттевого припливу інвесторів, в тому числі і коштів недержавних пенсійних фондів, можливо лише за рахунок підвищення ліквідності фондового ринку, та підвищення якості активів що переставлені на ринку. Також, додатково необхідно вирішити ряд організаційних проблем та внести законодавчі зміни, для спрощення процедури подвійного лістингу для підприємств, введення вдію центрального депозитарію, залучення іноземних інвестицій на вітчизняний ринок цінних паперів тощо.

Формування національної системи регулювання ринку цінних паперів в умовах трансформаційної економіки характеризується якісними та кількісними змінами у самому механізмі регулювання, яке здійснюється з урахуванням сучасних тенденцій розвитку світових фінансових ринків, а саме активізації операцій первинного публічного розміщення акцій. Перебудова та модернізація ринку цінних паперів України має ґрунтуватися на одночасному вирішенні проблем на організаційному, законодавчому й фінансовому рівнях: 1) організаційні (консолідація біржової, розрахунково-депозитарної, клірингової, реєстраторської інфраструктури ринку цінних паперів; встановлення вимог до free-float, на рівні не менше 25%; введення в дію електронної клірингової системи в рамках роботи системи електронних платежів); 2) законодавчі (спрощення процедури первинного публічного розміщення акцій шляхом внесення змін до документів, що регулюють порядок функціонування фондових бірж, формування звітності учасниками фондового ринку, депозитарного обліку та розрахунків за цінними паперами; встановлення вимоги до форм звітності для відображення обігу цінних паперів іноземних емітентів); 3) фінансові (державне фінансове стимулювання емісії акцій і заохочення інвестицій; державні гарантії інвесторам, страхування ризиків інвесторів; введення заохочувальних тарифів для емісійного номінального рахунку в реєстрі, який відкривається розрахунковим депозитарієм; запровадження трирівневої системи пенсійного забезпечення).

Важливим чинником підвищення ліквідності вітчизняного фондового ринку є підвищення ролі іноземних інвесторів на вітчизняному фондовому ринку. При цьому доцільно враховувати те, що іноземні інвестори, що працюють на ринках Східної Європи, це переважно інвестори які шукають підвищеного доходу на вкладені кошти і чім вищі ризики для роботи інвестора в країні, тим вищі інвестор матиме очікування в дохідності вкладених коштів. Тому, значна частина іноземних інвесторів, що готові вкладати кошти в Україну є спекулянтами, які будуть підвищувати волатильність вітчизняного ринку цінних паперів. Для того, щоб залучити більш стабільних закордонних інвесторів державна політика має

бути направлена на підвищення інвестиційної привабливості України, підвищення міжнародних кредитних рейтингів України з спекулятивного рівня до інвестиційного, забезпечити високий рівень захисту інвестицій в Україні тощо. Дані заходи важливо проводити не лише з метою сприяння якісному і кількісному розвитку вітчизняного фондового ринку, але й для сприяння швидкому розвитку економіки в цілому.

Паралельно з проведенням заходів щодо підвищення ліквідності вітчизняного ринку цінних паперів та залучення додаткових інвесторів на ринок держава має розробити заходи щодо стимулювання розміщення вітчизняних емітентів на українських фондових майданчиках. При цьому, якщо ринок корпоративних облігацій на сьогодні достатньо розвинений і вітчизняні підприємства доволі часто користуються даним інструментом, то ринок акціонерного капіталу в Україні занепадає. За останні роки жодна вітчизняна компанія не провела первинного публічного розміщення акцій на вітчизняних фондових майданчиках, віддаючи перевагу складній процедурі проведення на іноземних фондових майданчиках. Саме тому держава має сприяти практиці проведення первинного публічного розміщення акцій та переведення акцій емітентів, активи яких розташовані в Україні, на вітчизняні фондові майданчики. Так, наприклад, сьогодні активно обговорюється питання про подвійний лістинг для зарубіжних підприємств з активами в Україні, що представлені на закордонних фондових біржах. Слід зазначити, що цінні папери таких умовно іноземних емітентів більш звичні та зрозумілі саме для українських інвесторів. Okрім того, інвестиції у зазначені цінні папери фактично спрямовані в Україну, що різко зменшує можливість непередбаченого відтоку капіталу.

Держкомісія з цінних паперів і фондового ринку України розробила положення про допуск іноземних цінних паперів на український ринок. Однак на сьогодні залишається інше питання, що пов'язане обігом іноземних цінних паперів, які відносяться до валютних цінностей, і на сьогодні для купівлі акцій іноземного підприємства брокер має отримати індивідуальну валютну ліцензію, що унеможливає активну торгівлю цінними паперами. Тому подвійний лістинг є дієвим інструментом для зростання інвестиційно привабливих акцій в обігу та залучення іноземних інвесторів на ринку цінних паперів України.

Провівши аналіз особливостей розвитку вітчизняного ринку цінних паперів та перспектив розміщення акцій нових емітентів на ринку, можна зробити висновок, що на сьогодні на ринку цінних паперів України існує ряд перешкод для проведення первинного публічного розміщення акцій. Тому органи державної влади мають запровадити комплекс заходів направлених, в першу чергу, на зростання ліквідності ринку та привабливості емітентів чиї цінні папери перебувають на ринку, на залучення додаткових інвесторів на фондовий ринок, а також на покращення заходів з регулювання ринку, та інвестиційного клімату в країні в цілому.